

מ"ת 126/02/13 - מדינת ישראל נגד ז.ח.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 126-02-13
מ"ת 4138-02-13
בפני: כב' השופט ברוך אזולאי
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש
ז.ח. ע"י ב"כ עו"ד אייל רחמים

החלטה

ההליך

מדובר בבקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר.

נגד המבקש ושניים נוספים הוגש ביום 1.2.13 כתב אישום בן ארבעה אישומים, כאשר האישום השלישי, המיוחס למבקש, מייחס לו ביצוע עבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, , הדחה בחקירה וקשירתקשרלפשע.

ההליך שקדם להגשת בקשה זו

בהחלטה מיום 21.2.13, נקבע על ידי השופט אבו טהה דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן נקבע כי קיימת עילת מעצר. ביהמ"ש הורה על המשך המעצר.

בהחלטה מיום 6.5.13, הורה בית המשפט העליון בבש"פ 3171/13, על קיום דיון כדי לאפשר לבחון את החלופה שהומלצה על ידי שירות המבחן.

בהחלטה נוספת מיום 23.5.13, הורה השופט אבו טהה על שחרור המבקש לחלופת מעצר בתנאים, כדלקמן:

- א. המבקש ישהה במעצר בית מלא בבית אחותו בעיר שדרות, וזאת תחת פיקוחה ותחת פיקוח אחיו ואחייניתו, לסירוגין.
- ב. אזוק אלקטרוני.
- ג. הפקדה כספית על סך 50,000 ₪.
- ד. חתימת ערבות עצמית על סך 100,000 ₪.
- ה. ערבות צד ג' על סך 100,000 ₪.

1. נאסר על המבקש ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשיה.

הבקשה לעיון חוזר

בבקשה זאת טען ב"כ המבקש כי יש מקום לשנות את תנאי השחרור של המבקש, באופן שיוסר האזוק האלקטרוני ויוסרו הגבלות התנועה שהוטלו עליו, בשל חלוף הזמן, הואיל והמבקש עצור מזה כשישה חודשים, ומועד סיום ההוכחות לא נראה באופק, בין היתר בשל העובדה שעם תחילת העדת העד המרכזי, הוא אושפז בבית חולים פסיכיאטרי, כמו כן, יש עדי תביעה רבים ואישומים רבים והדבר פוגע בחירות הנאשם. כמו כן, טען לכרסום בראיות ולמסוכנות מופחתת, לאור סיום עדותו הראשית של המתלונן, באופן שמפחית החשש לשיבוש עדותו. בנוסף טען לשינוי נסיבות, לאור מצבו הרפואי של המבקש, שהינו בעל אחוזי נכות בשיעור של 84%. הוא נדרש לעבור ניתוח בבטנו בקרוב ואף קיבל טיפול במיון הפסיכיאטרי של ביה"ח ברזילאי, הואיל ומצבו הנפשי מתדרדר.

בדיון זה, חזר ב"כ המבקש על עיקרי בקשתו והוסיף, שמדובר במבקש שטוען לחפותו לכל אורך הדרך, שלגרסתו, האישום נגדו נובע מבדיה של המתלונן, שנמצא כחולה סכיזופרניה. מעבר לכך, הגבלת חירותו של המבקש מסכנת את בריאותו, שכן ההתראות לביצוע בדיקות הינן קצרות ועליו לקבל את אישור ביהמ"ש לכך. עוד הוסיף, כי המבקש נעדר עבר פלילי, והדימוי שנוצר לו, כחבר במאפיה הקווקזית אינו נכון לאור התנהלותו בפועל.

מנגד, טען ב"כ המשיבה, כי הוא מתנגד לבקשה. לדבריו, באשר לחלוף הזמן, הרי קבועים לא מעט מועדי הוכחות, ורבים מעדי התביעה נשמעו זה מכבר בפני ביהמ"ש. מעבר לכך, העובדה שהמתלונן התאשפז מרצון בביה"ח הפסיכיאטרי, נבעה לאור סוגיות שעלו במהלך חקירתו הנגדית בנושאים רגישים ואישיים על ידי ב"כ הנאשמים, אולם השאלות הללו נדחו על ידי השופט אינפלד והעניין לא עיכב את שמיעת ההוכחות בתיק, שכן בינתיים נשמעו עדים אחרים. כמו כן, בחקירתו האחרונה, הדגיש המתלונן את הפחד והאימה שהוא מרגיש מהנאשמים וממקורביהם.

באשר למצבו הרפואי של המבקש, הרי שלא חל בעניין זה כל שינוי, וכל בקשות המבקש ליציאה לבדיקות רפואיות נענו בחיוב. כן ציין, כי יש לדחות את הטענה בדבר כרסום בראיות, לאור עדויות המתלונן שהינן קוהרנטיות, אמניות ומלאות בפרטים המתיישבים עם ראיות חפציות ואובייקטיביות ועם יתר העדויות בתיק כמו כן, העובדה שהמתלונן טרם סיים להעיד מגבירה את החשש לשיבוש.

דין

לאחר שעיינתי בחומר שבתיק ובטענות הצדדים, נראה לי, כי יש לדחות את הבקשה.

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - החוק), מורה כי:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

מסוכנותו של המבקש נלמדת ממעורבותו הלכאורית בעבירות נשוא האישום השלישי כתב האישום. באשר לכרסום בראיות, נראה לי שאין בטענות המשיב כדי להצביע על כרסום בראיות, הפוגע בקיום סיכויים סבירים להוכחת האישום מעבר לספק סביר. באשר למצבו הרפואי של המבקש, הרי שלא חל שינוי ממשי במצבו, באופן שיצדיק שינוי בתנאי חלופת המעצר, מה גם, שהמשיבה נכונה להסכים לבקשות המבקש ליציאה לבדיקות רפואיות, ואף ניתנה החלטה בקשר לכך.

בנסיבות העניין, נראה לי, כי ב"כ המבקש לא הצביע על עובדה חדשה או שינוי בנסיבות שיהא בהן כדי להצדיק עיון חוזר בעניינו של המבקש.

לאור האמור, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ד, 13 ינואר 2014, במעמד הצדדים.